

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-175/12

**Sandler AG
împotriva
Hauptzollamt Regensburg**

(cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München)

„Uniunea vamală și tariful vamal comun — Regim preferențial pentru importul de produse originare din statele din Africa, din Caraibe și din Pacific (ACP) — Articolele 16 și 32 din Protocolul nr. 1 din anexa V la Acordul de la Cotonou — Importul de fibre sintetice din Nigeria în Uniunea Europeană — Neregularități în certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 întocmit de autoritățile competente din statul de export — Ștampilă neconformă cu specimenul comunicat Comisiei — Certificate a posteriori și certificate înlocuitoare — Codul vamal comunitar — Articolele 220 și 236 — Posibilitatea aplicării a posteriori a unui tarif vamal preferențial care nu mai este în vigoare la data cererii de rambursare — Condiții”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 24 octombrie 2013

1. *Resurse proprii ale Uniunii Europene — Rambursarea sau remiterea taxelor la import sau la export — Aplicabilitate a posteriori a unui tarif vamal preferențial care nu mai este în vigoare la data cererii de rambursare — Condiții*

[Regulamentul nr. 2913/92 al Consiliului, art. 236; Regulamentul nr. 2454/93 al Comisiei, art. 889 alin. (1) primul paragraf a doua liniuță]

2. *Acorduri internaționale — Acordul ACP-CE de la Cotonou — Regim tarifar preferențial acordat în favoarea produselor originare din statele ACP — Dovada originii prin certificatul EUR.1 eliberat de autoritățile statului de export — Verificare a posteriori care constată nereguli în certificat — Ștampilă neconformă cu specimenul comunicat Comisiei — Respingerea acestui certificat de către autoritățile vamale ale statului importator și restituirea certificatului importatorului pentru a-i permite să obțină eliberarea unui certificat a posteriori — Admisibilitate*

[Acordul ACP-CE de la Cotonou, anexa V la Protocolul nr. 1, art. 16 alin. (1) lit. (b) și art. 32]

3. *Acorduri internaționale — Acordul ACP-CE de la Cotonou — Regim tarifar preferențial acordat în favoarea produselor originare din statele ACP — Dovada originii prin certificatul EUR.1 — Certificat eliberat de autoritățile statului de export a posteriori, care nu poartă mențiunea „eliberat a posteriori”, ci mențiunea „ține locul” — Refuzul autorităților statului de import — Inadmisibilitate — Îndoieli cu privire la autenticitatea acestui document sau la caracterul originar al produselor în cauză — Consecințe — Declanșarea procedurii de verificare de către autoritățile statului importator*

[Acordul ACP-CE de la Cotonou, anexa V la Protocolul nr. 1, art. 16 alin. (4) și (5) și art. 32]

1. Articolul 889 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță din Regulamentul nr. 2454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul nr. 214/2007, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei cereri de rambursare a taxelor atunci când un regim tarifar preferențial a fost solicitat și a fost acordat la introducerea în liberă circulație a mărfurilor și numai ulterior, în cadrul unei verificări *a posteriori* intervenite după expirarea regimului tarifar preferențial și restabilirea taxei datorate în mod normal, autoritățile statului de import au procedat la recuperarea diferenței în raport cu taxa vamală aplicabilă mărfurilor originare din țări terțe.

Excepția de la aplicarea articolului 236 din Codul vamal prevăzută la articolul 889 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță din Regulamentul nr. 2454/93 vizează numai cazurile în care o marfă este pusă în liberă circulație cu aplicarea taxei vamale datorate în mod normal, dar ulterior rezultă că o taxă vamală redusă ar fi putut fi invocată în temeiul, de exemplu, al unui regim preferențial.

În consecință, într-o situație precum cea din litigiul principal, atunci când un regim tarifar preferențial a fost solicitat și a fost acordat cu ocazia introducerii în liberă circulație a mărfurilor și numai ulterior, în cadrul unei verificări *a posteriori* intervenite după expirarea regimului tarifar preferențial și restabilirea taxei datorate în mod normal, autoritățile statului membru de import au procedat la recuperarea diferenței în raport cu taxa vamală aplicabilă mărfurilor originare din țări terțe, articolul 889 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță din Regulamentul nr. 2454/93 nu se opune unei cereri de rambursare a diferenței menționate.

(a se vedea punctele 36-38 și dispozitiv 1)

2. Articolul 16 alineatul (1) litera (b) și articolul 32 din Protocolul nr. 1 din anexa V la Acordul de parteneriat dintre statele din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 și aprobat în numele Comunității prin Decizia 2003/159 trebuie interpretate în sensul că, dacă se constată, cu ocazia unui control *a posteriori*, că pe certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 a fost aplicată o ștampilă care nu corespunde specimenului comunicat de autoritățile statului de export, autoritățile vamale ale statului de import pot refuza acest certificat și îl pot restitui importatorului pentru a-i permite să obțină eliberarea unui certificat *a posteriori* pe baza articolului 16 alineatul (1) litera (b) din acest protocol în loc să inițieze procedura prevăzută la articolul 32 din protocolul menționat.

Astfel, în primul rând, în ceea ce privește comportamentul care trebuie adoptat într-o astfel de situație de autoritățile statului membru de import, Protocolul nr. 1 nu cuprinde nicio dispoziție care să delimiteze în mod expres domeniul de aplicare, pe de o parte, al procedurii vizate la articolul 16 din acest protocol și, respectiv, pe de altă parte, al procedurii prevăzute la articolul 32, alegerea între aceste două proceduri trebuind să fie efectuată luând în considerare, pe lângă regulile din Protocolul nr. 1 și notele, toate circumstanțele speței, inclusiv elementele situației de fapt. În al doilea rând, sistemul de cooperare administrativă instituit printr-un protocol care cuprinde, între Uniune și o țară terță, norme privind originea produselor se întemeiază pe încrederea reciprocă dintre autoritățile statelor membre de import și cele ale statului de export. În această privință, atât una, cât și cealaltă dintre procedurile prevăzute la articolele 16 și 32 din acest protocol necesită participarea autorităților din statul de export, singura diferență constând în aspectul dacă aceste autorități sunt contactate de autoritățile statului membru de import, în temeiul articolului 32 din Protocolul nr. 1, sau de importator, în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Protocolul nr. 1. De asemenea, controalele prevăzute la articolul 32 din protocolul menționat erau efectuate de autoritățile statului de export pentru a confirma autenticitatea certificatelor EUR.1 și originea produselor.

(a se vedea punctele 44, 45, 49, 50 și 56 și dispozitiv 2)

3. Articolul 16 alineatele (4) și (5) și articolul 32 din Protocolul nr. 1 din anexa V la Acordul de parteneriat dintre statele din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 și aprobat în numele Comunității prin Decizia 2003/159, trebuie interpretate în sensul că se opun refuzului autorităților unui stat de import de a accepta, în calitate de certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 eliberat *a posteriori* în sensul articolului 16 alineatul (1) din acest protocol, un astfel de certificat EUR.1 care, deși este conform în ceea ce privește toate celelalte elemente ale sale cu cerințele prevăzute de același protocol, nu cuprinde la rubrica „Observații” mențiunea „eliberat *a posteriori*” specificată la alineatul (4) al acestei dispoziții, ci o indicație precum „ține locul” care trebuie, în fond, să fie interpretată în sensul că certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 a fost eliberat în temeiul articolului 16 alineatul (1) din acest protocol. În cazul în care au îndoieli cu privire la autenticitatea acestui document sau la caracterul original al produselor în cauză, aceste autorități au obligația să inițieze procedura de control prevăzută la articolul 32 din protocolul menționat.

(a se vedea punctul 66 și dispozitiv 3)